

Ilan Bombach, Adv. LL.B., LL.M.
Yariv Ronen, Adv. L.L.B, LL.M.
Miri Bombach, Adv. LL.B., LL.M, M.A.
Shmulik Sapir, Adv. LL.B.
Marina Barel, Adv. LL.B.
Sagi Rachamim, Adv. L.L.B.
Shay Levi, Adv, LL.B., LL.M., M.A
Chagay pely, Adv. L.L.B.
Ohad Dvir, Adv. LL.B.
Osnat Eldar, Adv. LL.B., LL.M.
Mor Shany, Adv. LL.B.

אילן בומבך, עורך-דין
יריב רוני, עורך-דין
מירי בומבך, עורכת-דין
שמוליק ספיר, עורך-דין
מרינה בראל, עורכת-דין
שגיא רחמים, עורך-דין
שי לוי, עורך-דין
חגי פלאי, עורך-דין
אוהד דביר, עורך-דין
אסנת אלדר, עורכת-דין
מור שני, עורכת-דין

Amot Investments Tower, 14th fl.
2 Weizmann St. Tel-Aviv 64239

טל': 03-6932090
פקס: 03-6932091
ilan@bombachlaw.co.il

מגדל אמות השקעות, קומה 14
רחוב ויצמן 2, תל-אביב 64239

ט"ז בטבת, תשפ"ב
20 בדצמבר, 2021

דחוף
מבלי לפגוע בזכויות
סה"כ 8 עמ' כולל עמ' זה

לכב'
ד"ר אביחי מנדלבלויט
היועץ המשפטי לממשלה
בפקס': 02-6467001
lishkat-yoetz@justice.gov.il : ובאמצעות דוא"ל

נכבדי,

הנדון: דרישה לפתוח בחקירה פלילית כנגד העיתונאי בן כספית בגין פרסום מיום
17/12/2021

בשם מרשי, ח"כ אריה מכלוף דרעי, הריני מתכבד לפנות אליך בדחיפות כדלקמן.

1. ביום 17.12.21 פרסם העיתונאי בן כספית את הטור הקבוע שלו במהדורת סוף השבוע של "מעריב". הפרסום, מצ"ב כנספח א' למכתבנו זה. מאמר זה נחשב פופולרי מאוד והוא מקודם גם ברשתות החברתיות של עיתון מעריב ושל מר כספית עצמו.
2. תחת הנושא "צבא ההצלה למדינה", כתב מר כספית בעמ' 12 כלפי מרשי את התיאור הבא:
"דרעי, עבריין מורשע שדמם של 45 נספי אסון מירון מרוח על ידיו".
3. מרשי טוען, כי בפרסום זה הפר מר כספית את הוראת סעיף 24א(א) לחוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968, אשר לפיה – "המשפיע או המנסה להשפיע שלא כדין על ועדת חקירה או על חבר מחבריה בכל הקשור לעבודת הועדה, דינו - מאסר שנה".
4. מר כספית פרסם את המשפט המזוויע הנ"ל, ביודעו כי ועדת החקירה הממלכתית כבר מנהלת דיוניה מזה כחצי שנה, וכי היא עוסקת בחקירת האירוע המתואר בטור שלו.

5. מכל כינויי הגנאי והחרפה הקיימים בשפה העברית, בחר מר כספית את המזוויע ביותר: "דמם... מרוח על ידיו".
6. מר כספית ניסה להשפיע שלא כדין על ועדת החקירה הממלכתית ועל חבריה, בכל הקשור לעבודת הוועדה, משום שהוא ניסה לקבע בתודעתם כי דמם של 45 הנספים הקדושים באסון, מרוח על ידיו של מרשי.
7. מר כספית גם בחר לעשות שימוש במינוח "עברייני מורשע", אף שמרשי ריצה את עונשו כבר לפני כמעט 20 שנים ושב מאז לחיים הפוליטיים בישראל, בהתאם ובכפוף לכל דין. לכן, שימוש במינוח זה בהקשר ההתבטאות הנוראה והמזוויעה שלו, מלמד על כוונה יתרה לפגוע במרשי ולבטח על חוסר תום לב בבואך "לשפוט" באופן פסול ונקלה את "מעשיו", כביכול, של מרשי בהקשר של אסון מירון. ולא רק זאת, מר כספית ניסה להשפיע בכך על ועדת החקירה, ובוודאי שנימת דבריו ואף כוונתם הפשוטה היא חריצת דינו של מרשי, עוד לפני שזה העיד בפני ועדת החקירה.
8. יותר מכך, לפי חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א-1981, כבר בחודש מרץ 2016 נמחקה אותה ההרשעה! [ובהתאם לאותו חוק נחשב מרשי "לענין כל דין כאילו לא הורשע". ועל כן, ציון המילים "עברייני מורשע" הינו פסול במיוחד. זהו חלק מניסיון אימתני להשפיע על עבודת ועדת החקירה, על מנת שזו תדע - ותכין עצמה בהתאם לכך - שמרשי הוא "עברייני מורשע" ר"ל.
9. במילותיו של מר כספית "דרעי, עברייני מורשע שדמם של 45 נספי אסון מירון מרוח על ידיו", הוא לא רק ניסה להשפיע על ועדת החקירה, אלא גם הוציא דיבה רעה וקשה על מרשי תוך שביקש לפגוע בו באופן ברור בכך שהדביק לו פשע גדול שאין מילים לתארו.
10. אך לענייננו מהותי ביותר ניסיונו של מר כספית לשפוט את מרשי, אף שידוע לו כי בימים אלה דנה בעניין ועדת חקירה ממלכתית ששומעת עדים מעדים שונים והיא אמורה להכריע בדבר אחריותו של אדם זה או אחר. במילים אלה, שזכו להדים רבים (לצערן של מרשי), התערב מר כספית בגסות וביהירות בהליך משפטי תלוי ועומד, מתוך כוונה ברורה להשפיע שלא כדין על ועדת החקירה. בכך, כאמור, עבר על סעיף 24א(א) לחוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968.
11. מר כספית גם כתב "עובדה" זו, מבלי לבקש את תגובת מרשי להאשמה מזוויעה זו. אילו היה נוהג בהגינות ומברר את העובדות לאשורן וטרם פרסומן (וממילא זו חובתו העיתונאית, ללא קשר למרשי), הוא היה למד לדעת כי אין למרשי כל אשמה בעניין זה והרשעתו הישירה והבלתי מעוררת על ידי מר כספית באסון מירון, הינה אקט שקרי המנוגד למציאות כהווייתה. עניין זה עוד יתברר אי"ה בחודשים הקרובים.

12. אותו משפט מזוויע כלפי מרשי, מתיימר לקבוע ממצא עובדתי לפיו "כבר הוכרע" כי מרשי שפך דמים של 45 הנספים הקדושים; ואף גדולה מזו - כל קורא סביר עול להבין בטעות כי אותו "עברייני מורשע" (מרשי) גם הורשע בגין שפיכת הדמים.

13. אשר על כן, מבקש מרשי כי תורה על פתיחת חקירה פלילית כנגד העיתונאי בן כספית, בגין ניסיונו זה - שאין מובהק, חריף ובוטה ממנו - להשפיע שלא כדין על עבודתה של ועדת החקירה הממלכתית.

14. מרשי מבקש להדגיש כי שניים מבין שלושת חברי ועדת החקירה הממלכתית אינם (ומעולם לא היו) **שופטים מקצועיים**, ולכן דווקא משום שמדובר בהרכב הספציפי של ועדת חקירה זו, יש משנה תוקף לבקשתו זו של מרשי.

15. עוד נציין, כי במסגרת הנחיית היועמ"ש בדבר "**הנחיות לתובעים בנושא העמדה לדין בעבירת ה"סוב-יודיצה"**", נקבע כי ישנן נסיבות המגלות חשש ממשי להשפעה אסורה על המשפט, כגון "**פרסום הכולל הבעת דעה נחרצת בעניין אשמה או חפות, בעניין רמת הענישה הראויה, או בכל עניין מהותי אחר הדורש הכרעה שיפוטית**". אלה הן הנסיבות דנן. ויתר על כן, סעיף 24א(א) לחוק ועדות חקירה איננו מצריך כלל "חשש ממשי" כאמור, אלא רק "אפשרות סבירה".

16. זאת ועוד. אותה הנחייה אף כוללת נסיבות אחרות שמתקיימות בענייננו, וביניהן:

ה"במה" שנבחרה לפרסום, מידת נגישותה לבית המשפט/לעדים ומידת תפוצתה - ככל שה"במה" נגישה יותר ונפוצה יותר, כך עולה החשש להשפעה אסורה;
עיתויו של הפרסום ביחס לקיומו של ההליך השיפוטי - ככל שהעיתוי הינו במהלך המשפט או ההליך הרלוונטי, או סמוך לקיומו, כך גדל החשש להשפעה עליו.

17. לדברים פסולים אלה של מר כספית, עלולה להיות השפעה על עדים שיופיעו בפני ועדת החקירה, ודאי בהינתן פסק הדין בבג"ץ 223/88 יורם שפטל נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מג(4) 356, בו נקבע כי על היועמ"ש להורות למשטרה לחקור עיתונאי בחשד לעבירת הסוביודיצה, בין היתר בשל כך ש-"יש במקרים כאלה להתחשב במיוחד באפשרות של השפעה על העדים, אשר מסרו עדותם לאחר קריאת הרשימות בהן מדובר. קשה לשלול בוודאות את החשש, שעד זה או אחר עלול להיות מושפע מכתבות מגמתיות שכאלה. אציין שוב, כי אין זה חשוב לענייננו, אם למעשה הייתה השפעה כזו.

די, לצורך עריכת החקירה ושקילת הגשת האישום, שבעת פרסום הרשימות הייתה קיימת האפשרות, הלא רחוקה מדי, שיש באותן רשימות כדי להשפיע על תוכן העדויות או על הצורה של מסירתן, ובדרך זו אף על השיכנוע שבהן".

18. להמשך טיפולך הדחוף, נודה.

ברגשי כבוד,
אילן בומבך, עו"ד

מעריב

סופה שבוע

מקבוצת הגדולים פוסט ■ גיליון מספר 22,684 | יום ו', י"ג בטבת תשפ"ב | 17.12.2021 ■ המחיר: 20 ש"ח (כולל מע"מ), באיח"ת 17.10 ש"ח (ללא מע"מ)

מעריב

קול ברנר

מגיש את החשבון

האישיות של השבוע: קול ברנר, מנהל תוכנית החדשות "השעה" ויועץ הממשלה לשעבר, מציג את החשבון הכלכלי של ממשלת ישראל.

יהודה שרוני
כרטיס צהוב

מתוה התו הירוק בקניונים הוא צעד ראשון במירוץ חלקלק שיסכן את ההישגים הכלכליים של ממשלת השינוי.
עמ' 38

יהודה שרוני
כרטיס צהוב

הילדה שחיימה את אום כולתום והפכה לכוכבת במצרים: 100 שנה להולדתה של הזמרת היהודייה האגדית כאיזה דושדי - דודי פטימר, המוסף -

הדיוות הגדולות
כתבה שנייה בסדרה

הילדה שחיימה את אום כולתום והפכה לכוכבת במצרים: 100 שנה להולדתה של הזמרת היהודייה האגדית כאיזה דושדי - דודי פטימר, המוסף -

מעריב

השלישי בדרך?

מחשבות

מחשבות

זמני הדלקת נרות

כשתו ויחי

אתר	השבת	ניסוח	השבת
ירושלים	17:17	15:58	
תל אביב	17:19	16:19	
חיפה	17:16	16:06	
באר שבע	17:20	16:21	

מעריב

לשירות לקוחות 2421*

יהודה שרוני
כרטיס צהוב

מתוה התו הירוק בקניונים הוא צעד ראשון במירוץ חלקלק שיסכן את ההישגים הכלכליים של ממשלת השינוי.
עמ' 38

טל לברם
איפה הכסף

השיח על תקצוב לצורך תקיפה באיראן מציף את השאלה אם צד"ל נהנה מעצמאות יתר בניגול המשאבים שהוא מקבל.
עמ' 23

אלון בן דוד
היסטריה משודרת

התנהלות התקשורת הישראלית והתמסרות המחלפת לק הממשלה בימי הקורונה היא חרפה שעוד תילמד.
עמ' 22

בן כספית
חילופי תפקידים

המיטרה שלפיה "כל מי שורכט עליו בדרך למעלה, ינעם בך כשתהיה בדרך למטה" - התגשמה במלואה, ובאופן מושלם.
עמ' 10

מתחילת החודש: חמישה פיגועים עם נפגעים

יהודה נרצה בדרך הביתה

גל טרור

יהודה דימנטמן, בן 25, נשוי ואב לילד משבי שומרון, נהרג אמש בפיגוע ירי סמוך ליישוב חומש ■ שני חבריו נפצעו באורח קל ■ מצוד נרחב אחר שני מחבלים שארבו לרכב המתקרב - ואז פתחו בידי הקטלני ■ בנט: "נבוא עמם חשבון" ■ עמ' 4

"בכיתי, אבל הן לא הפסיקו"

התעללות בבית ספר בכאר שבוע: תלמידות שפכו חומרי ניקוי ואקונומיקה על ראש חברתן ■ הנערות הושעו, המשטרה חוקרת ■ עורך דינו של המורה החשוד כמעשה מגונה מול תלמידה בשרון: "הרכבים פשוט לא קרו" ■ עמ' 6

בגלל סכסוך: הורה דקר מנהל בית ספר ביישוב חורה / עמ' 5

מה שבר על ילדים שחוזים תקיפה או הטורדה מינית, ומה אנחנו כמבוגרים יכולים לעשות כדי לסייע להם? ד"ר לידו מרגלית, עמ' 36

בנט התקפל, מתווה התו הירוק בקניונים ירד מהפרק

גידול חוד במספר המאומתים לאומיקרון, מרביתם בשל אורחים ששבו מחו"ל ■ עמ' 3-2

"אדה"ב קשובה לדאגות של ישראל"

תתי מזכירת המדינה האמריקאית ויקטוריה גולנד, שביקרה השבוע בארץ: "השיח בינינו בנושא האיראני - טוב מאי פעם" ■ על סערת ברילב ו"אלימות המתנחלים" היא אומרת: "אנחנו רוצים שהישראלים והפלסטינים יהיו באותה מידה של ביטחון" ■ אנה ברסקי, עמ' 16

שמואל רוזנר
חשבון פשוט

מה עושה יפעת שאשא ביטון כשהיא מגיעה בבוקר למשרד הנינוך, ומדוע התמיכה הצבאית בה צוללת?
עמ' 32

לילך סיגן
מכורים

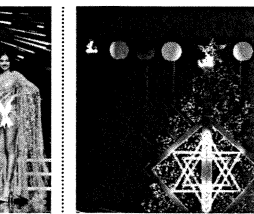
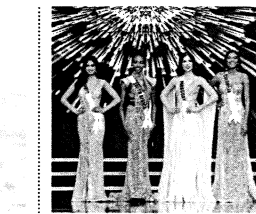
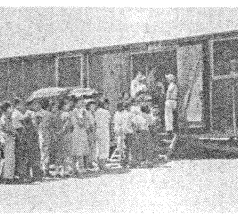
איך קרה שהתקשורת סיקרה את אכזבת משפחת נתניהו יותר מאשר את האומיקרון ואת ביקור בנט באבו ראבי?
עמ' 31

פרופ' דניאל פרידמן
בחסדי שמיים

דבריו של מנדלבלים עלולים ליצור רושם מטעה כי העמדתו לריון של נתניהו געשית משקול פוליטי.
עמ' 20

אבי בניהו
חופעות לוואי

האומיקרון מכה גם בממשלה, שתייכת לגלות יותר אפתיות, המלה ואנושית, ולשפר את ררך קבלת ההחלטות וההסברה.
עמ' 14

כתם על אמריקה: בחזרה לאחד הדגמים המבישים של ארה"ב רון מייבד, המוסף

קול ברמה: אחיו של יועץ ראש ממשלת סוריה שחוסל פותח הכל ג'קי חוגי, המוסף

תסתכלו במראה: הצביעות של הביקורות על תחרות מיס יוניברס שי להב, המוסף

לגרש את החושך: טור מיוחד מאת נציג הוותיקן בישראל האב פרנצ'סקו פאטון, עמ' 37

צבע אדום

מתחילת השנה נספרו 353 קורבנות בכבישי הארץ, אבל אל תצפו לפעולה מהממשלה ■ רון קופמן, עמ' 46

חזאים מבטיחים: סוף שבוע סוער וקר - עם שלג בחרמון ■ עמ' 8

כוננות חורף

האומיקרון מכה גם בממשלה, שתייכת לגלות יותר אפתיות, המלה ואנושית, ולשפר את ררך קבלת ההחלטות וההסברה.

האב פרנצ'סקו פאטון, עמ' 37

חילוני תפקידים

1
אין צדק בפוליטיקה

שבוע טוב עבר על נפתלי בנט. בפעם הקודמת שבנט שירד שהוא מבטוט, זמן קצר לאחר הקמת הממשלה, געו הביביסטים בצחוק וכמעט נחנקו מנחרות בון. הם היו משוכנעים שהממשלה היא תולדה של נישואי קרובים ונולדה בלידת עכו, מה שמבטיח לנו שתיפח את נשמתה כטרם תיבש השליה. הם טעו. הממשלה קמה, התייצבה, התבססה, העבירה תקציב, התגברה על זון הדלתא בלי לסגור ולו פיציציה אחת, הנהיגה שורה של רפורמות, מנהלת מדיניות ביטחונית תקיפה (בסוריה), משקמת את יחסי החוץ של ישראל עם מדינות המעגל הקרוב והרחוק ועוברת קשה. יש קלקולים, יש תקלות, יש סקנדלים בין השותפים השונים, אבל אף אחד לא חולם לעזוב, כי לאף אחד אין לאו ללכת, ובעיקר כי הממשלה הזו עושה דברים חשובים וחילצה את מדינת ישראל מחוספיה.

אטאט והמורד הבנו והצחקו הביביסטי בצווחות געוואלד עולות ויורדות. השבוע קרו, במקביל, שני דברים מראיגים: החוק המאפשר לשוטרים להיכנס ולחפש בבתים פרטיים ללא צו חיפוש עבר בקריאה ראשונה, ומכתב שכתבה היועמ"שית במשרד ראש הממשלה למשפחת נתניהו, ובו דרישה להחזיר לאלתר 21 מתנות ש"נעלמו" בתהליך העקירה (של משפחת נתניהו מבלפור). רק שלא יחליט מישהו לנצל את החוק החדש ולהיכנס לבצע חיפוש פתע בקיסריה, או בדירה ברחוב עזה בירושלים, או בבית ברחוב הפורצים, לשם הועברו רוב הקרטונים שארזה הגברת, בידי רב-המשרתים אפי אולאי.

וכעוד בנט מתענג השבוע על מנעמי השלטון, התרוצץ קורמו המיוזע והנפחד וניסה לקושש מקופת המדינה עוד כמה חודשים של מכונית, נהג ומאבטחים (לרעייתו ושני בניה). כעוד נתניהו מצלם את הסרטון שממנו אפשר היה להבין שנחטף, שבו הוא דורש מהמדינה להמשיך להסיע את רעייתו ובניו ממקום למקום, טס בנט לקצור את פירות השלום (של נתניהו) באנו דאבי. ובעוד מסע ההסתה והיכבבות של המשפחה המלכותית לשעבר שוטף את הרשתות ומעורר בעיקר רחמים, ישב ראש הממשלה בנט לארבע שעות לארבע עיניים עם שליט האמירויות מוחמד בן איד (MBZ), שאותו מכנה בנט בשיחות סגורות "הארכיטקט של המזרח התיכון החדש". אין צדק בפוליטיקה.

או שדווקא יש: בנט הוא ילד הכאפות הנצחי של נתניהו. המתנה שלא מפסיקה לתת ולהיחבט. הוא ואיילתו הושלכו מהלשכה פעם אחת, ועוד פעם, ושוב ושוב. בכל דור ודור, רגע לפני הבחירות, היה נתניהו שולף את הקשיט המפורסמת ומרוקן את כוס המנרטים המיומנת של בנט כרצונו. גם כשיכנהו כשרים ככיים בממשלתו, לא הייתה להם דריסת רגל במעון המלכותי או במטוס השניאיוטי. הוא פיטר ומינה אותו כקצב שבו מחליפים גרביים. כשמינה אותו לשר הביטחון, הפך את זה לבריחה. כשפיטר

"ילד הכאפות" נפתלי בנט הוריד השבוע סטירה מצלצלת לקיסר המודח ■ האסטרטגיה של נתניהו: ללכת על הראש של לפיד ולהמשיך לשחוק את ימינה ותקווה חדשה ■ איילת שקד הוכיחה בפרשת הילדה דניאל לב שאפשר להיות ימנית, שמרנית ואנושית ■ ומילת הרגעה לביביסטים: החוק המתקדם להסרת פרסומים פוגעניים או שקריים מהרשת הוא ממש לא "סוף הדמוקרטיה"

זה, הוא אפי אולאי עם ארומה ביטחונית. במהלך השנים הפכה יחירת "מגן" לסוג של מכבסה המיוערת להכשיר הוצאות שונות, משונות ואינסופיות שהופלו שוב ושוב על קופת המדינה, באמתלה "ביטחונית". כל מה שצריך עכשיו זה "לעקוב אחרי הכסף". Follow the money. לפענח את מה שכל עובד זוטר במשרד ראש הממשלה יודע. המנגנון היה כזה: הרדישה הכספית נדרשת, מועברת על ידי דרורית שטיינג'ץ, המשת"פית הראשית של המשפחה במשרד ראש הממשלה, ישירות לאלון חליוה, שמשלם שמועבר בצורך ביטחוני, ומאפשר לאשר את ההוצאה.

מרובר במיליונים. ותיקי המשרד נוכרים איך דרשה מי שדרשה להחליף את המנגל העתיק בחצר בקיסריה. מנגל שהגיע, בזמנו, עם הבית עצמו (שנרכש מכונס נכסים). מנגל שכבר אז לא היה ראוי לשימוש. ולפתע נזכרה מי שנזכרה שהמנגל דורש החלפה כי "המאבטחים כל הזמן פותחים וסוגרים אותו כדי לחפש מטענים". או אם השב"כ קלקל, שהשב"כ יחליף. וגם המדרכה, כן, המדרכה בכניסה האחורית. צריך להחליף את המרצפות, כי "ראש הממשלה הולך כאן

מי שתחנך מתישהו את המטוס המלכותי, זו גברת אחרת. הממרה שלפיה "כל מי שררכת עליו בדרך למעלה, ינקום בך כשתהיה בדרך למטה" התגשמה במלואה, ובאופן מושלם. רק מי שמבין את המציאות בתוך קו הקוקייה אשר בקיסריה יודע שאין בתפריט הפעולות האנושיות מעשה חמור ונורא יותר מליטול מהגברת את מכוניתה ומאבטחיה. בעצם, יש: ליטול את זה גם מילדיה. זה משול לרצח עם. אגב המתנות. לו היה בישראל יועץ משפטי לממשלה אמיץ, חותר למגע וחסר פשרות, אב המעון לשעבר בבית ראש הממשלה, אפי אולאי, היה צריך להיות בחקירת משטרה. הוא זה שנצפה מעביר את הארגונים לבית ברחוב הפורצים (אחד ממעונות המשפחה). שסיביר איפה המתנות. אולאי עובד עכשיו בליכוד. כלומר, ממשיך לשרת את הגברת על חשבוננו. ממה שאני מבין, סכלנותו מתקרבת לקצה.

יש עוד הרבה אמת שטרם יצאה לאור בכל הקשור ל-12 השנים המסובבות שעברנו. השבוע עלתה לכותרות יחידת "מגן" במשרד ראש הממשלה. היחידה האחראית לאבטחה ונמצאת תחת מרותו של אלון חליוה, קצין הביטחון של המשרד. חליוה

אותו מתפקיד שר הביטחון, הוסיף לזה השפלה. הרי מי שהחליט להסיר מעל בנט את האבטחה שלושה חודשים לאחר שנפרד מתפקיד שר הביטחון, זה נתניהו. מעשה שמעיד על שנאה תהומית וחוסר אחריות קיצוני: שר ביטחון חושף לכל הסודות הרגישים ביותר של המדינה. מדובר כאן לא רק באבטחתו של בנט, אלא גם באבטחת הסודות שהוא אוצר בקרבו. אבל לנתניהו, או למי מבני ביתו, היה חשוב יותר להשפיל את בנט. למרות זאת, בנט לא פצה את פיו.

2.
לעקוב אחרי הכסף

או "ילד הכאפות" הוריד השבוע חתיכת כאפה לקיסר המודח. עכשיו הוא בכלפור.

במהלך המו"מ להקמת ממשלת ימין, הסכים סמוטריץ' לתת לבני שיחו ערבות בנקאית ואף הסכים לתת ערבות פוליטית: אם זה לא יקרה, אמר סמוטריץ' לבני שיחו, אני אתמוך, מבחוץ או מבפנים, בממשלת שמאל

בנט, השבוע. שיחה מעניינת עם "הארכיטקט של התזרזוז החדש" צילום: אריה לייב אברמס, פלאש 90

המשפטים. הליכוד ררש אותו לעצמו, אלא מה. נציגי גנץ סירבו. הוצעה פשרה: ימונה לתפקיד מישהו מחוץ למערכת הפוליטית, אישיות משפטית מוערכת, שתהיה מקובלת על נתניהו וגנץ, וקרובה לגנץ. הובא אפילו שם.

האם יש בסיפור הזה גרעין של אמת? כן. המו"מ הזה התנהל. האם היה לו שמץ של סיכוי להתגשם? נדמה לי שהסטטיסטיקה מוכיחה שלא. כשמדובר בנתניהו, אין לשום דבר סיכוי להתגשם, אלא אם כן מדובר בהמשך שלטונו של נתניהו. בהקשר הזה, אולי, היה מוכן סמוטריץ' לתת את הערבות הבנקאית שלו. ואת הערבות הפוליטית. אבל עד שהצדדים הבינו מה קורה ועד שהעסק התארגן, הזמן נגמר. בנט ושקר היו צריכים לקבל החלטה. הם שבעו מרורים מהבטחותיו של נתניהו. כזכור, רק חצי שעה קודם, במהלך שומר החומות, התכחש נתניהו לכל מה שהבטיח להם כמה רקות לפני כן (הצטרפות לליכוד, שריונים וחצי המלכות). או למה שהם יקנו תסריט מזור כזה, שגנץ עוד לא אישר, נתניהו עוד לא קיים ורוב הציפורים שלו עדיין על העץ?

זאת, ועוד: בפגישה המפורסמת של שקר עם סמוטריץ' אצל הרב דרוקמן, היא באה אליו בבקשה פשוטה: אנחנו נלך איתכם ונחתום על המסמך של נתניהו, הציעה שקר, נוותר על הקמת ממשלת שינוי ונעבור ל-21 ימי המנדט של הכנסת, בתנאי אחד. מה התנאי, שאל סמוטריץ'. שאתה תערוב לי שאם בשלושת הימים האחרונים של המנדט אנחנו רואים שהממשלה שאתם מבטיחים לא קמה, אתה מצטרף לממשלת 59 (תמיכת רע"ם מבחוצ). לזה, סמוטריץ' לא היה מוכן להתחייב.

יכול להיות, אמרים בסביבת בנט ושקר, שמצפוניו של בנצאל נוקף אותו היום מכיוון שהוא זה שמנע הקמת ממשלה בראשות נתניהו, או הוא מנסה לשכתב את ההיסטוריה. ועוד משהו: אם הממשלה הזו עם רע"ם היא סוף הצינונות, שואה שנייה וחורבן בית שלישי, למה הוא לא פשוט קם ומצטרף אליה? יש לו יותר מנדרים מלרע"ם.

אלמנטרי, דיר בצלאל, לא? אני לא חושב שסמוטריץ' משקר. האיש קיצוני מסוכן, אבל הוא היום אחד הפוליטיקאים האמינים במדינה (מה שמוכיח לאן הגענו). אני חושב שהוא אונס את המפה ומאמין לכל התסריטים, החושים, הטיטות, ההבטחות ובנייני הקלפים שנבנו אז סביב נתניהו, במאמץ נואש להציל את האיש שרימה את כולם. בשורה התחתונה, בנט ושקר נתנו לנתניהו את האפשרות להקים ממשלה, אבל הוא לא הצליח. לגרור את המדינה לבחירות המיידיות היה ממיט על כולנו, מימין ומשמאל, ערבים ויהודים, אטון כבר. הם קיבלו את ההחלטה הנכונה, לטובת המדינה. הממשלה שהקימו היא נס שקרה לנו.

5.

צבא ההצלה למדינה

הנס מגולם, לעניות דעתי, בשניים: השר לשירותי רת מתן כהנא, ושר התקשורת ויועץ הנדל. בואו נפתח ככהנא: גרל בבית גמליאל,

לסמוטריץ' יש גרסה: הייתה לו ביד, נצור והתום, ממשלת מיין "על מלא". היו חווים, היו טיטות, הכל היה סגור. אבל נפתלי בנט, מספר סמוטריץ', כששמע את הפרטים, סיכל כמו ידיו את האפשרות הזו כדי להקים את "ממשלת השינוי". כלומר, כדי למכור את המדינה לערבים (לא יודע כמה הערכים שילמו על המדינה, אבל הם בינתיים עושים עבודה לא רעה ככלל).

סמוטריץ' מספר את הסיפור הזה בכל מקום. ברדיו, בטלוויזיה, במאמרים (האחרון שכתב על זה היה עקיבא נוביק). יש רק בעיה אחת: את ההוכחות, החווים, הטיטות וההתחייבויות שומר סמוטריץ' לעצמו. הוא לא רוצה לפגוע באמינותו, הוא לא רוצה "לשרוף" אנשים שנתנו בו אמון. אגב, זה יפה מצדו (כלי ציניות). לאחרונה נודע לי שבמהלך אותו מו"מ להקמת אותה ממשלת ימין, הסכים סמוטריץ' לתת לבני שיחו ערבות בנקאית, כדי להבטיח שהממשלה שאתה תכנן להקים, קום תקום. הוא הבין שלמילה של נתניהו איש לא יאמין אף פעם (חוץ מהשופרות כמובן), או הוא נאלץ לעמוד בפרץ. זאת ועוד: על פי המידע שהגיע אליי השבוע, הוא גם הסכים לתת ערבות פוליטית: אם זה לא יקרה, אמר סמוטריץ' לבני שיחו, אני אתמוך, מבחוצ או מבפנים, בממשלת שמאל. כך, חר וחלק.

4.

מסוללים עוקפי רע"ם

על מה סמוטריץ' מדבר? לרבריו, היו לא אחר, לא שניים, אלא שלושה מסוללים אלטרנטיביים לממשלה נטולת ערבים. מתוך השלושה אני יודע כרגע לפענח שניים. הראשון, כפי שחשף בספרי, מסלול העריקים שרן השכל וזאב אלקין. הבעיה היא שאילת שקר התקשרה לאלקין ולהשכל ברגע האמת ושאלה אותם, בדיסקרטיות, אם אכן יערכו מתקוה חדשה כשהמנדט של לפיד יסתיים ויעבור לכנסת. הם השיבו בשלילה. לאלקין הוצע תפקיד יו"ר הכנסת לאלתר. להשכל הוצע תיק ממשלתי בכיר. הסמוטריצי"ם טוענים שהשכל ואלקין לא היו יכולים להגיד לשקר את האמת. מסופקני. למה לא? הם ידעו ששקר מתה להקים ממשלת ימין. היא בצד שלהם. מיותר לציין שכולם, חוץ מסמוטריץ', מכחישים את האפשרות הזו. גרעין סקר, הבוס של השכל ואלקין, היה מוכן להקים ממשלת ימין בתנאי קטן אחד: שנתניהו לא יעמוד בראשה. יתכבד ויוזן הצדה לטובת בכיר אחר בליכוד. ובכן, במקום לזון הצדה, נתניהו חזר על כל הבכירים הצדה. ולכן זה לא הסתייע.

המסלול השני מעניין הרבה יותר. קוראים לו בני גנץ. כן, כן. לפני שאתם מתפוצצים על גנץ, נדמה לי שזו זכותו הלגיטימית, אחרי כל מה שעבר עליו, לנהל מו"מ שיאפשר לו להיות ראש ממשלה. לא הוא ניהל את המו"מ הזה, אלא נציגיו. הוא שמר לעצמו, כמו שנתניהו עושה תמיד, "מרחב המחשה". אם זה יבשיל, סכנה. בני גנץ יהיה ראש הממשלה. אם זה לא יבשיל, שיירקב מה לו ולזה?

המתווה היה כזה: תוקם ממשלה עם כחול לבן והליכוד. גנץ יהיה ראש ממשלה. מלא-מלא. נתניהו לא יהיה חליפי, אלא יו"ר ועדת החוץ והביטחון של הכנסת. כן, מה ששמעתם. מפלגות הימין והחרדים בפנים. השמאל והערבים בחוץ. נותרה סוגיה קשה: תיק

מפליא כאן זה שרווקא השלטון החדש, של בנט, נפטר מאותו מחליף ישר והגון. דרורית אפילו, אולי, ממשיך להשתרר מקופת המדינה, והמנכ"ל של נפתלי בנט, יאיר פינס, מתנהג כמו עיזה עיוורת. מסתבר, כאמור, שלא תמיד יש צדק.

3.

המשימות של נתניהו

מה האסטרטגיה של נתניהו? תאוינו לשופרות: הם על הראש של יאיר לפיד. הצורך החדש. נקודת המשבר הבאה של הממשלה היא התקציב הבא וההחלפה בין בנט ללפיד. חובה לקעקע את הלגיטימציה של לפיד עד עפר. אלא שבינתיים זה לא מתרומם. להפגנות למען נתניהו מגיעים בודדים. אותם קולות, אותם גידופים. ההפגנה הגדולה משכה בקושי 3,000, באדיבותם של החרדים והסרוגים. הימין לא יוצא לרחובות. אין לו סיבה. אין אוסלו, אין התנתקות, אין מו"מ מדיני, אין פיגוי התנחלויות. יש רק מאמץ פתטי להחזיר את ביבי.

נתניהו עצמו עסוק במשימה אחרת: לפרק את כל הימין שמיימנו. מדובר בתקווה חדשה של גרעין סקר וימינה של נפתלי בנט. העובדה שסער נטל מנתניהו 3 מנדטים היא שהפילה אותו. היא, ולא שום דבר אחר. נתניהו יודע את זה. סער ובנט, לפנייהם לביכרם, קראו תיגר על המונופול של נתניהו על הימין. בלי המונופול הזה, אין נתניהו. אז הוא הולך בכל הכוח על הראש של סער ובנט. לפי הסקרים, הוא די מצליח.

מי שגורם שם את הנזק המרבי, הוא יו"ר הצינונות הדתית בצלאל סמוטריץ'.

יכול ליפול". אני חוזר על מה שכבר פורסם כאן פעם, ונחשף במהדורה החדשה של ספרי: אפי אולאי, אב הבית במעון ראש הממשלה, נתפס על ידי השב"כ כשהוא דורש ולוקח שוחר מספקים לבית ראש הממשלה, במהלך עבודתו. הוא הורה, הוראה כתובה. ראש השב"כ נבד ארגון הדיע על כך, כעל פה ובכתב, לראש הממשלה. כולם היו בטוחים שתוך עשריית שנייה יתפזר האולאי הזה להיסטוריה. בכל זאת, האיש עוכר במקום להגיש במדינה. בינתיים אלה שהיו בטוחים, הפכו בעצמם להיסטוריה. אולאי נשאר. ההוראה יצאה מבלפור, כמובן, ולא בפעם הראשונה.

פעם פרסמתי ששף שהחל לעבוד במעון ונשא חן בעיני הגברת, נכשל בתחקיר הביטחוני. השב"כ הורה להרחיקו. מה קרה, לדעתכם? הוא עבר לעבוד מוילה שוקו, המהווה חלק מהמתחם המאובטח של מעון ראש הממשלה. בברשת אולאי, הממורה בהרבה, ראש הממשלה נאלץ להתכופף. אחריו התכופפו היועמ"ש בנתניהו, שלומית ברנע, היועמ"ש לממשלה מנדלבלט, השב"כ וכל השאר. אירוע מטורלל לחלוטין, ספק אם היה קורה בקוריאה הצפונית. כל שדירת הפיקוד, כל הרגולטורים, כל שומרי הסף, כולם קרסו.

"שלוש שנים", הזכיר לי מישהו שעבד שם בתפקיד בכיר מאוד, "היה אסור להיכנס לחדרו של עזרא סיידון, רק מהפחד שלא יהיה ער מדינה". סיידון היה המוציא והמביא (בעיקר מביא) של גברת נתניהו ברור הקודם. הוא לא עמד בלחצים, הסתכן, נחקר, קרס והושעה. לא העזו להחליף אותו. שמרו על החרד שלו נעול, המפתחות אצל דרורית. המחליף שלו, שהובא במיוחד כדי לרצות את הגברת, סירב לרצות את הגברת. מה שהכי

סמוטריץ' בנה על גנץ ועריקים
צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

שקד מתווה הומני ויצרית
צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

כשהיא מצאה מתווה שיאפשר להשאיר בארץ את הילדה דניאל לב, ששברה את כל הלכות שנתקלו בסיפור שלה.

דניאל היא בת לאב ישראלי יהודי ואם תאילנדית. הם התאהבו, נישאו, התגררו בארץ והביאו לעולם את דניאל. אבל אביה לקה ביום לב ומת במפתיע. משרד הפנים הוציא צו גירוש לאמה. דניאל יכולה להישאר כאן, כמובן, אבל היא כבר בעולם. ילדה קטנה. איך תישאר.

שקד הפגינה חשיבה יצרית והמתווה פשוט ואנושי: אמה של דניאל, קלוטילדה, תכבר את פסק הדין (שקבע שעליה לעזוב את הארץ), ותחזור לתאילנד בסמוך להגשת הבקשה של רשות האוכלוסין לבית המשפט. עם הגעתה לתאילנד, תגיש האם בקשה חוזרת לשוב לישראל, ורשות האוכלוסין תשיב לה תשובה חיובית בתוך 30 יום. מרבית במקרה יוצא רופן, והרדך שבה נפתר מונעת ממנו להפוך לתקדים שינוצל בעתיד על ידי אחרים. מצד אחד, פסק הדין ייאכף. מצד שני, הילדה תגדל במקום שבו נולדה, עם אמה. שקד הוכיחה שאפשר להיות ימני, שמרני ואנושי. המדינה תשרוד את זה.

אגב שקד וסירורי אבטחה, מעטים יודעים שבעלה, אופיר, עבר לאחורונה הכשרת נהיגה מיוחדת על רכב משורייני כבד. מעשה שהיה כך היה: לבני הווג שני ילדים, הם שש נפשות: משפחתיות, סופ"שים וכו', הם שש נפשות: אבא, אמא, שני ילדים, מאבטח ונהג. מכיוון שנקבע כי נדרשת אבטחה סביב שקד (עקב האיזמים הרבים שספגה), נאלצת המדינה בכל פעם שהמשפחה יוצאת לנסיעה מהסוג הזה לשכור טרנזיט ממשלתית משוריינת יקרה להחריד. שקד הציעה שבעלה, אופיר, ינהג על הרכב המשורייני הקיים, והמדינה תחסוך את שכירת הטרנזיט. המדינה סירבה. אבל אופיר נוהג ביומיום על F16, אז הוא לא יכול לנהוג על טרנזיט משוריינת? המדינה התעקשה. או אופיר עבר הכשרה מיוחדת ועכשיו הוא יכול, סוף סוף, לנהוג את הטרנזיט המשוריינת, זה מוריד את הצורך בנהג ואת הצורך בטרנזיט השכורה. ובא לציון גואל.

משהו קטן לסיום: הטריגר של הביכיום לצווחות על "סוף הדמוקרטיה" הוא החוק שמתכוונת הממשלה להעביר שלפיו אפשר יהיה, בצו שופט, להסיר מרשות האינטרנט והרשתות החברתיות פרסומים פוגעניים או שקריים. מלחמה בפייק ניוז. הביכויטים כנטרונם, שאותו מובילים האב (בטרנזיט) על "קץ הדמוקרטיה" (הבן (שהוסיף את דגל קוריאה הצפונית לחשבון הטוויטר שלו).

הליכוד, מפלגה שנחטפה, צייצה השבוע סדרה ארוכה של ציוצים נגד החוק הנוראי הזה. פתאים נוכרתי ברובם הליכוד, זה שאחראי על הציוצים. לאיש קוראים אלי ורד חזן. לא מוזמן פורסם טרטון (דפנה ליאל) שבו נואם חזן בפני פועלים בספמטבר בשנה שעברה. זה מה שאמר, מילה במילה: "האמת לא משנה יותר, העובדות לא משנות יותר. אנב, אני לא ממיר הייתי כזה. הפכתי להיות כזה... אני (מילה לא ברורה) פייק ניוז כתגובה להם, אני לא הייתי כזה, עניינה אותי רק האמת, אבל הגעתי למסקנה שאנחנו צריכים להיות טראמפ. האנשים האלה לא מבינים בטוב. הם מבינים רק במלחמה. אתם רוצים מלחמה ברשתות? ניתן לכם מלחמה ברשתות".

סוף ציטוט, מה שהיה להוכיח. ❖

לעבוד, לשלם מסים, לצייט לחוק, לתרום לחברה, לכלכלה. אי אפשר להמשיך עם האוטונומיה החרדית מצד אחד, והאוטונומיה הערבית מצד שני. אם לא נתעשת, עלול להיות מאוחר מדי. ראינו בשומר החומות מה קורה עם האוטונומיה הערבית, ואני שמח שהממשלה משקיעה עכשיו הרבה כסף ומאמצים בניסיון לפתור את זה. ובקורונה ראינו את האוטונומיה החרדית. אם לא נפתור את זה עכשיו, זה לא ייעלם. זה לא כן או לא ביבי, זה עצם קיומנו כאן".

אם כבר אתה מזכיר את ביבי, אמרתי לו, התעצמות האוטונומיות האלה קרתה במשמרת שלו. "נכון", אמר הנדל, "מה שקורה עכשיו זה ההשלכות מכהונתו הארוכה. הוא מכר את האיריאה בשביל שלטון. הוא ויתר על המדינה לטווח הארוך, בשביל הטווח הקצר. הוא לא הפעיל את הריבונות מול האוטונומיה החרדית והערבית. אנחנו מנסים עכשיו לתקן את זה. זו הודמנות שלא תחזור".

לריירים עם תשתית טיכים אופטיים. למה? ככלל הסכנה הגוראת של האפשרות שיהודים חרדים יהיו מסוגלים להתחבר לאינטרנט.

תחשבו רגע מה המדינה שלנו צריכה יותר: מנהיגים ואזרחים כמתן כהנא ויועז הנדל (שאני לא חולק איתם את רוב משנתם המדינית, כידוע), או כמה שיותר דרעי, גפני' וליצמנים. דרעי, עבריין מורשע שדמם של 45 נספי אסון מירון מרוח על ידיו, ליצמן, הלוחש לפרופילים וחשוד בעבירות קשות, וגפני, שהתנחל בוועדת הכספים של הכנסת משל היה החשב הכללי.

"מה שחשוב", אמר לי השבוע הנדל, "זה שאנחנו לא מתרפסים בפניהם. זה נגמר". הוא המחיש את זה הלכה למעשה כשפירק את דודי אמסלם השבוע מעל דוכן הכנסת. "אפשר היה לטמן את הראש בחול עוד עשור או שניים", אומר הנדל, "אבל זה היה מוליך אותנו לאברון. המדינה צריכה או חוקה מסודרת שתגדיר אותה, או פשוט לשבור את האוטונומיות שמאיימות על ריבונותה. רק עכשיו מתגלה הריקבון במירון, איהו אוטונומיה שגשגה שם שנים, עד האסון. צריך להבין, אי אפשר להמשיך לנהל מדינה של שבטים. יש לנו אידיאה: האזרחים צריכים להיות חלק מהמדינה. לשרת בצבא או בשירות אזרחי, ללמוד,

שיבת נתיב מאיר, מרדכי בכני עקיבא. ציונות דתית קלאסית, אבל של פעם. בסוף התיכון עבר את גיבוש שייטת 13, התקבל לשייטת, אבל גם לקורס טיס. בסוף חמם ויתור על טיס והלך דווקא לסיירת מטכ"ל. כלומר הברנש הזה עבר את שני הגיבושים הללו. טיים שירות כלוחם בסיירת מטכ"ל ובמקום להשתחרר, הלך לקורס טיס. הפך לטייס קרב מצטיין. מפקד טייסת F16. השתחרר בדרגת אלוף משנה לאחר 25 שנות טיסה קרבית. לאחרונה מסתובב עם מאבטחים, לאחר שהוצמד לו "דין רודף", בגלל רפורמת הכשרות, או משהו.

עבור ליועז הנדל. נולד בפתח תקווה וגדל באלקנה. משפחה דתית לאומית. בתיכון הוריד כיפה, אבל נשאר שומר שנת ומצוות. התנדב לשייטת 13. השלים מסלול בקורסו הימי, עבר קורס קציני ה"ד, חזר לשייטת, שם היה מפקד צוות ומפקד פלגה. השתתף בענבי זעם. השתחרר מצה"ל אחרי קרוב לשבע שנות שירות, אבל המשיך להתקרב במילואים והגיע לדרגת סגן אלוף. היה גם תופת מה שבב"כ. לחם בלבנון השנייה ובעופרת יצוקה.

שני אלה, שקורצו מחומר זה, מובילים עכשיו את מסע ההצלה של מדינת ישראל. הם נלחמים באוטונומיות שקמו כאן. הם מנסים לפרק את השבטיות. הם מובילים רפורמות חשובות שנועדו להחזיר את ישראל למה שהייתה אמורה להיות במקור: מדינה ריבונית בנייהול ממלכתי. הנדל, שפגש לאחרונה משלחת מכוונת של אדמו"רים, רבנים וראשי ישיבות, נשא בפניהם את מה שמכונה היום "נאום האוטונומיות" (שעיקרו פורסמו כאן).

זהו המשך ישיר ל"נאום השבטים" שנשא הנשיא ריבלין בתחילת כהונתו. הוא, כמו כהנא, יודע שזהו רגע האמת שלא יחזור. ההודמנות הנדירה שנקרתה לנו, לפרק את האיים העצמאיים שמשגשגים כאן, לפני שיכבנו את עצמם קיומה של המדינה. אל תזלזלו ברפורמת הכשרות של מתן כהנא, שלא באה לפגוע בכשרות, אלא להפך: לגוון אותה, להכניס תחרות, להפסיק את המונופול שהביא לתעשיית שחיתות משגשגת ולדיקטטורת כשרות מושחתת. רפורמת הגיון, אם אכן תקרה והחזרתה של מתווה הכותל, אותו כנ"ל בדיוק. אחרי שהצננתם שחררו את ירושלים ב'1967, הגיע הזמן לשחרר את הכותל מלפיתתם של הקנאים האורתודוקסים. הוא שייך לכולם. חילונים, דתיים, רפורמים, קונסרבטיבים. מה בסך הכל רוצים לעשות כאן? לתת לורמים שונים ביהדות את הפינה הכי נידחת ומרוחקת שיוכלו להתפלל ללא הפרעה?

הנדל הולך עכשיו על רפורמת הגיון בסלולר ומפרק את אחד המונופולים הריקובים ביותר שהביאו עלינו החרדים - "ועדת הרבנים לענייני תקשורת", מונופול שמשליט טרור על חצי מיליון משתמשי סלולר חרדים. תודה לאל שהפק גם את החלטת שר הפנים הקודם, אריה דרעי, שסירב לחייב קבלנים למסור דירות חדשות

נס הקמת ממשלת השינוי מגולם בידי שני בניה של ישראל היפה: השרים מתן כהנא ויועז הנדל, שנלחמים באוטונומיות שקמו כאן ומנסים לפרק את השבטיות החרדית והערבית